

tantprincip icke kan tillämpas i de — förmodligen sällsynta — fall då realisationsvinstbeskattning av upplåtelseersättningsarna skall äga rum.

I fråga om avdragsberäkningarna rådde delade meningar i taxeringsintendenternas remissutlåtanden. I stort sett var man dock enig om att även vid beskattning enligt den vanliga kontantprincipen ett avdrag enligt förrådsmetoden låter sig beräkna utan större svårigheter. Vet man hur mycket av ett beskattat belopp, som omedelbart eller medelbart är hänförligt till rotvärde, och hur stor kvotdel av virkesförrådet vid upplåtelsen, som belöper på ingående virkesförråd, kan skogsvärdeminskningensavdraget bestämmas till motsvarande kvotdel av rotvärdet. Detta betyder å ena sidan att skogsvärdeminskningensavdrag icke kan erhållas från sådana ersättningar, som icke belöper på rotvärde, t. ex. ersättningar för fördyrad avverkning och räntegottgörelser, och å andra sidan att vid beskattning av virkeslikvider en särskild rotvärdesberäkning måste göras beträffande varje likvid. Vidare märkes att det i praktiken torde vara omöjligt att beräkna skogsvärdeminskningensavdrag å förskottsbelopp, som i sig innesluter såväl ersättningar, som belöper å rotvärden, som andra ersättningar. Det gäller därför att utforma likvidsystemet på ett sådant sätt att tillämpning av skogsbeskattningsreglerna möjliggöres.

När det gäller schablon- och värdemetoden uppstår än större svårigheter, om avdrag enligt desamma skall fördelas noggrant i förhållande till influtna likvider. Här låter sig emellertid det totala skogsvärdeminskningensavdraget beräkna redan från början och man torde därför kunna låta sig nöja med att kontrollera att under likvidåren icke avdrages större belopp

Visst kan uppbörderna rationaliseras

Uppbördsdirektör Nils Gottliebsson anlägger i sin artikel "Kan deklarationen slopas?" i nr 4 en starkt kritisk attityd gentemot alternativet med definitiv i stället för preliminär källskatt. En sådan rationalisering skulle enligt Gottliebsson medföra en mängd komplikationer vid kompensation av bortfallande schablonavdrag samt svårigheter att beräkna pensionsgrundande inkomst etc.

Det är naturligtvis inte realistiskt att tro att man bara kan ta det nuvarande skattesystemet, rationalisera detta, och sedan få ett resultat där skattebördan blir exakt lika fördelad efter rationaliseringen. Självfallet får man räkna med kompromisser och säkerligen får man höra protester från de skattskyldiga som får sin skattebördan ökad. Det är inte heller möjligt att objektivt söka komma fram till en helt rättvis skatteform.

Som utvecklingen hittills varit för vårt skattesystem så är det väl inte så underligt att krav har börjat resas för att söka komma fram till någonting enklare och mer rationellt. Skattefrågorna har fått en alltmer dominerande betydelse för allt vårt handlande. Genom det ökade skatte-

sammanlagt än det, till vilket den skattskyldige totalt är berättigad.

Som framgått av det anförda möter betydande svårigheter vid tillämpningen av skogsbeskattningsreglerna å allframtidsupplåtelser. Det knakar i fogarna men med god vilja å ömse sidor bör systemet kunna fungera hjälpligt.

trycket har incitamentet till skatteflykt blivit allt starkare. Allt mer drastiska åtgärder måste ju tillgripas för att skrämma folk att betala sin skatt. Myndigheterna har funnit det ändamålsenligt att utöka taxeringskontrollen, att skärpa skattestrafflagen, att intensifiera propagandan mot falskdeklaration samt att medge mer omfattande möjligheter till husrannsakan, allt för att stävja tendenser till en uppluckrad skattemoral.

Samtidigt som alla dessa åtgärder vidtages för att skrämma medborgarna att fullgöra sina skyldigheter, så görs praktiskt taget ingenting för att förenkla skattesystemet. Det torde väl stå utom varje tvivel att vårt nuvarande skattesystem är ytterst kostnadskrävande. För att söka bedöma vad skattesystemet kostar får man inte bara räkna med kostnaderna för taxerings- och uppbördsorgan utan man måste även beakta alla "dolda" kostnader. Hur mycken tid går det inte åt för varje handa skattekonferenser, studium av nya skatteförfattningar, upprättande av deklarerationer, överklaganden o s v.

Visst kan väl stora besparingar uppnås om deklarerationerna slopas för vanliga löntagare. Ändå större besparingar skulle kunna uppnås genom en radikal övergång

till indirekt beskattning. Attityden gentemot indirekta skatter har ändrats på senare år och vi har säkerligen att vänta ännu högre "oms" i framtiden.

För att ett skattesystem med indirekt beskattning skall bli mer effektivt bör naturligtvis skatteuttagen göras i grossist- eller producentleden. Det nuvarande systemet med varuskatt i detaljistledet är inte rationellt. Härigenom får man ett stort antal svårkontrollerbara skattskyldiga.

Det är inte så särdeles lyckligt med den nuvarande formen av skatteuttag. Hög direkt skatt vid sidan om en åtminstone skenbart rätt låg oms.

Kanske skulle en rimlig lösning vara en kombination av dessa båda skattesystem, med skatteuttaget fördelat på t ex en 20 %-ig definitiv källskatt och resten av skatteuppbörden genom indirekt skatt. Att helt slopa den direkta skatten går väl knappast av politiska skäl. Under alla förhållanden borde en rationalisering av skattesystemet vara möjlig, men jag är helt överens med Gottliebsson att det är allmänna skatteberedningen som skall söka lösa dessa frågor och inte rationaliseringsivrarna.

Erik Rydström